

عنوان مقاله:

نقش دسترسی ها در میزان مشارکت و حضور شهروندان در محلات مسکونی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 2، شماره 1 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدباقر حسینی - دانشکده معماری، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

سعید نوروزیان ملکی - دانشکده معماری، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بخش بزرگی از افراد تشکیل دهنده جامعه (سالمندان، ناتوانان جسمی- حرکتی، کودکان و نظایر آن) در فضاهای شهری با محدودیت- های حرکتی مواجه هستند؛ اما محدودیت حاصل از ناتوانی، نباید مانع دسترسی افراد به فضاهای شهری شود و آنها باید بتوانند با حداکثر استقلال ممکن و فارغ از محدودیت ها، همانند افراد عادی جامعه، در محیط شهری فعالیت نمایند. در این نوشتار، اصول و مبانی طراحی فراگیر در محیط های بلافاصل فضای مسکونی ارائه می شود. ضرورت این امر از آنجا ناشی می شود که طراحی فراگیر برای افراد جامعه، نمود تامین عدالت و ایمنی اجتماعی در دسترسی ها است که علاوه بر ایجاد امنیت جانی و بهداشتی، اثرات روانی فوق العاده ای به همراه خواهد داشت. تحقیق حاضر با این فرض پیش رفت که اگر دسترسی به فضاهای سطوح مختلف تامین شود، آنگاه مشارکت و احساس آسایش شهروندان افزایش می یابد. به منظور آزمون این فرضیه، ابتدا بر اساس تکنیک تحلیل محتوا، اصول کلی طراحی فراگیر تعریف و تبیین شد و سپس برای بررسی وضع موجود دسترسی ها در محیط مسکونی، روش تحقیق میدانی مورد استفاده قرار گرفت. در این بررسی میدانی، مشکلات، محدودیت ها و خواسته های افراد از طریق برداشت های محلی و مشاهده وضع موجود، شناسایی شدند و با شیوه نمونه گیری خوشه ای، پرسشنامه هایی در بین ۷۴ نفر از ساکنان محله نارمک شهر تهران توزیع شد. در این پژوهش، سعی شد طیف متنوعی از افراد ساکن در محله، مورد پیمایش قرار گیرد. طیفیکه علاوه بر افراد عادی، افراد باتوانایی حرکتی محدود یا فاقد این توانایی، معلولین حسی (نابینایان، کم بینایان، ناشنوایان و کم شنوایان) و افراد بی معلولیت های دیگر را نیز دربر می گیرد. یافته ها نشان داد که ۱۴٪ از آنها معلولیت جسمی - حرکتی داشتند، ۵٪ از نظر بینایی مشکل داشتند، ۴٪ دچار مشکل شنوایی بودند و ۶٪ به معلولیت های دیگر مبتلا بودند. پس از انجام مطالعات میدانی، با توجه به محدودیات جسمی - حرکتی افراد، به بررسی و تحلیل خصوصیات کالبدی فضاهای محله پرداخته شد. تحلیل یافته ها، مشکلات و نارسایی های عمده دسترسی ها از قبیل فقدان ایمنی و راحتی که به کاهش فعالیت های اجتماعی و فیزیکی منجر می شود را نشان داد. سرانجام در این پژوهش، بر اساس نتایج حاصل، راه حل هایی برای طراحی فراگیر از قبیل مشارکت و حضور، پاسخگویی به نیازها، حرکت آزاد و مستقل برای همه افراد در محیط های مسکونی، ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

دسترسی، طراحی فراگیر، محیط مسکونی محدودیت جسمی- حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1217381>

